

voreni forfetni stav često puta biti viši ili niži od stvarnih troškova, ali to nije nipošto razlog da bi ga se moglo pobijati, jer su stranke njegovim ugovaranjem i tu okolnost imale u vidu i upravo su se odrekle pobijanja. Po našem mišljenju kod ovakvih sporova svoje ispitivanje sud mora upraviti u smjeru da ustanovi koje su sve radnje obuhvaćene u forfetnom stavu, a ne koliki su troškovi za svaku pojedinu od njih. Sud je u gornjoj presudi išao obratnim putem. Iz analize troškova želi on ustanoviti koje su radnje obuhvaćene u forfetnom stavu, što iz navedenih razloga smatramo da je pogrešno.

B.J.

VRHOVNI PRIVREDNI SUD

Rješenje od 21.VII 1966.

Vijeće: Zoltan Biro, Milutin Sofronijević, dr Milan Aleksić

Špediter - Kolska dangubnina - Ako špediterov komitent, pa makar i u ugovorenim količinama, šalje špediteru robu na uskladištenje i daljnju otpremu bez prethodne najave pošiljke i špediterovog odobrenja, dužan je nadoknaditi kolsku dangubninu koja je nastala ovakvim slanjem robe - Od ovoga je odvojeno pitanje eventualne naknade štete koju bi špediterov komitent pretrpio u slučaju da špediter odbije prihvat najavljene i ugovorene količine robe

Tužitelj je špediter, a tuženik njegov komitent. Stranke su međusobno ugovorile da će špediter primiti u luci, uskladištiti i dalje otpremiti određenu količinu sintermagnezita. Među strankama je nastao spor o kolskoj dangubnini koja je nastala povodom dolaska robe u luku. Špediter smatra da je za tu kolsku dangubninu odgovoran njegov komitent jer da nije, u pogledu količine robe i drugih uvjeta ugovora, postupio prema ugovornim obvezama. Obratno stajalište zastupa tuženik koji smatra da za kolsku dangubninu nije odgovoran, jer da je prema svemu postupio prema uvjetima ugovora.

Prvostepeni sud je prihvatio stajalište tuženoga, a drugostepeni je, povodom tužiočeve žalbe, prvostepenu presudu ukinuo i stvar vratio na ponovno raspravljanje iz ovih bitnih razloga:

Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev našavši da tuženi nije otpremom robe prešao ugovorenu količinu kao ni granicu određenu tužiteljevim teleksom br.2532 od 29.listopada 1963, tj. da nije otpremom prešao 4.000 tona do koje je količine po ovom teleksu luka Split mogla staviti na raspolaganje skladišni prostor za sintermagnezit. Medjutim, odlučujuće pitanje odgovornosti za dangubninu ovdje nije pitanje ugovorene količine za skladištenje, nego to da li je u odvijanju pos-

lova po ugovoru od 23. siječnja 1963. tuženi kao pošiljalac robe uredno i na vrijeme otpremio robu, i da li je prije otpreme robe dobio od tužiteljeve strane suglasnost za odnosnu otpremu, a koju suglasnost ovaj daje s obzirom na mogućnost skladištenja u datom momentu i mogućnost krcanja u brod. Ukoliko je tuženi otpremio robu bez tužiteljeve suglasnosti, a pogotovo i protiv izričitog upozorenja da se roba ne šalje, bio bi odgovoran za nastalu dangubu bez obzira na ugovorene količine za skladištenje. Odvojeno je pitanje eventualne štete koju bi tuženi neotprenom u takvom slučaju pretrpio pozivajući se na ugovorene količine za skladištenje. Prema tome ako je tuženi robu, u pitanju zbog kojeg je došlo do kolske dangube, otpremio bez prethodne tužiteljeve suglasnosti, odgovoran je za nastalu dangubninu.

N.P.

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 1.IX 1966.

Vijeće: Zvone Rihtman, dr Ernest Vajić, Branko Lovrečki

Prijevoz kamionom - Primjena prava - Rok isporuke - Naknada štete za zakašnjenje - Izvještaj primaocu o prispijeću pošiljke - Na unutarnji prijevoz robe cestama primjenjuju se pravila Međunarodne konvencije o prijevozu robe cestom - Vozar je dužan izvršiti prijevoz u ugovorenom roku, a ako taj rok nije ugovoren, tada u vrijeme koje se može priznati urednom vozaču - Vozar ne odgovara za zakašnjenje ako je u pogledu održavanja roka isporuke upotrijebio dužnu pažnju - Pošiljalac koji može opravdano pretpostavljati da će roba stići na odredište izvan radnog vremena, a ima interesa da roba odmah nakon dolaska bude stavljena na raspolaganje primaocu, mora o tome posebno obavijestiti vozača - Vozarov šofer ne mora znati da primalac-špediter radi izvan radnog vremena, i ako o tome pošiljalac nije obavijestio vozača, šofer u vanradno vrijeme ne mora pokušati dostaviti izvještaj o prispijeću robe

Tužitelj je pošiljalac, a tuženik je vozač koji je pošiljku konzervi prevezao iz Subotice do Rijeke. Tužitelj navodi da je vozač zakašnio predajom robe u Rijeci, radi čega roba nije mogla biti ukrcana na brod, nego je morala biti upućena u Rotterdam željeznicom, čime su nastali povećani troškovi. Tuženik se brani navodeći da je on u primjerenom roku došao u Rijeku, ali budući da je stigao u subotu poslije podne, nije mogao izvijestiti o prispijeću robe špeditera, koji je robu imao primiti, jer nije bilo radno vrijeme.

Prvostepeni sud je odbio tužbeni zahtjev, a drugostepeni je tu presudu potvrdio iz slijedećih razloga: